

virksomhed; skibsfart, hvor det drejer sig om skibsførere, der fører egne registrerede skibe; udgivelse af tidsskrifter og blade; annonce- og reklamebureauvirksomhed og rejse- og turistbureauvirksomhed.

Kravet til bogføringspligtens indhold er i lovens § 2 indskrænket til et almindelig holdt krav om, at forretningsbøgerne skal give så fuldstændige oplysninger om den bogføringspligtiges forretninger og formueforhold, som hensynet til kreditorer og offentlige myndigheder tilsiger, mens det under hensyntagen til, at udviklingen af den maskinelle bogføring og fremkomsten af nye forenkledede systemer vil kunne gøre det ønskeligt fra tid til anden at foretage ændringer i de enkelte bestemmelser om bøgernes førelse, er overladt til handelsministeren at fastsætte de nærmere regler for bogføringspligtens omfang og indhold i øvrigt.

Loven, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft 1. januar 1960, dog kan handelsministeren efter forhandling med ministeren for Grønland fastsætte, hvornår og i hvilket omfang loven træder i kraft for Grønland. For virksomheder, der ikke har været bogføringspligtige i henhold til tidligere lovgivning, men som omfattes af den nye bogføringslov, indtræder bogføringspligten dog først på et ved kgl. anordning fastsat senere tidspunkt.

Handelsministeren har ved bekendtgørelse nr. 226 af 18. juni 1959 benyttet den ham ved lovens § 2 givne bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler for bogføringspligtens omfang og indhold. I bekendtgørelsen er fastsat kravene til bogføringen (§ 1), kravene til kasseregnskabet (§ 2), regnskabsperiodens længde (§ 3), regler for statusopgørelse (§ 4), bestemmelser om statusbogens indretning (§§ 5 og 6), bestemmelser om opbevaringspligt (§ 7) samt straffebestemmelser m. v. (§ 8).

Lovforslaget byggede i hovedsagen — ligesom et i folketingsåret 1953-54 fremsat forslag til lov om bogføring (årbog 1953-54, side 540) — på en betænkning, der den 16. oktober 1950 blev afgivet af den af handelsministeren under 24. oktober 1949 nedsatte *kommision*. Alligevel afviger det nu vedtagne lovforslag i ikke ubetydelig grad fra det i 1953-54 fremsatte lovforslag. Den afvigelse, der i politisk henseende blev den mest afgørende, var, at der i det nu